

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 4 • ROČNÍK XXI.

DUBEN 2015

Foto Bořek Žižlavský

Poněkud nezvyklé fotografické pohledy Buchlovicka pořídil Pavel Ondrůšek. Na prvním snímku vidíte pohled na kostel sv. Martina od Větráku a na druhém detail buchlovské hradní rozhledny.

Informace městyse Buchlovice

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 6/2015 ze dne 5. 2. 2015

Rada městyse Buchlovice:

- uložila ing. Miroslavu Smatanovi vyřídit žádosti o kácení dřevin na hřbitově v duchu stanoviska komise životního prostředí a zemědělství Rady městyse Buchlovice, tvarový ořez (pod dohledem odborné osoby) 18 kusů jehličnatých stromů – jalovců podél hřbitovní zdi, vykácení thují u chodníku, které budou v letošním roce nově vybudovány a podsazení novou výsadbou již stávajících vybudovaných chodníků např. Thujaocc, Smaragd, Taxusbacc, Fastigiata. Po bocích u zdi a mezi hroby (ve volných místech po vykácených dřevinách) vysázet nové dřeviny např. Buxus sempervirens, stávající tuje, které rostou mezi hroby, budou výhledově odstraněny, až nově vysázená zeleň bude plnit svoji funkci. Nová výsadba bude provedena pod dohledem odborníka v letošním roce po dokončení chodníků. Výsadba bude vycházet ze stávajícího projektu zpracovaného ing. Königem tak, aby plnila účel a byla dlouhodobě funkční,
- nesouhlasila s navrženou směnou části pozemku městyse Buchlovice p.č. 2914/1 v k. ú. Buchlovice za části pozemků p.č. 2899/16 a 2914/4 v k. ú. Buchlovice ve vlastnictví navrhovatele z Drslavic a navrhla žadateli směnu části pozemku p.č. 2914/1 za pozemky p. č. 2899/15 a 2897/4 ve vlastnictví třetí osoby tak, že by se tyto pozemky 2899/15 a 2897/4 staly majetkem městyse Buchlovice. Rozdíl výměr je nutno řešit finančním dorovnáním,
- doporučila odprodej pozemku p.č. 768/2 v k. ú. Buchlovice stavebníkům rodinného domu na Lhotce za tržní cenu. Rada městyse nesouhlasila s umístěním jakýchkoliv stavebních objektů na pozemku komunikace p.č. 760/1 kromě napojení novostavby rodinného domu na inženýrské sítě a komunikaci. Současně požaduje uvedení pozemku 760/1 do původního stavu neprodleně po skončení stavebních prací na přípojkách rodinného domu,
- vzala na vědomí následující žádosti o finanční dar městyse Buchlovice zařadila je k posouzení mezi ostatní žádosti při zpracování rozpočtu městyse pro účetní rok 2015 – HB Collegium, Buchlovice; Sdružení rodičů při ZŠ Buchlovice; Folklorní studio Buchlovice; Klub českých turistů Tupesy; Dechová hudba Buchlovjané; Děcka z Buchlovic; Buchlovjáněk, o.s; TJ Buchlovice; Zálesák, svaz pro pobyt v přírodě, středisko Buchlovice,
- schválila zapůjčení historického lisu z majetku městyse Buchlovice - po dobu 5 let žadateli Vinařství - Dvůr pod Starými horami, Boršice za protislužbu – provedení opravy lisu v hodnotě cca 16 000 Kč. Zapůjčený lis nesmí být předmětem dalšího pronájmu,
- na základě dopisu uživatelky obecního bytového domu č. p. 500 informoval starosta městyse ing. Jiří Černý radu městyse o myšlence rozšířit uvedený dům o 3 až 5 nových sociálních bytů. Uvedl, že obec na jaře provede průzkum izolací stavby bytového domu a přijme opatření k nápravě zjištěných vlhkých míst. Rada městyse vzala informaci na vědomí.

Výpis z usnesení Rady městyse Buchlovice

č. 7/2015 ze dne 19. 2. 2015

Rada městyse Buchlovice:

- vzala na vědomí následující žádosti o finanční dar městyse Buchlovice a zařadila je k posouzení mezi ostatní žádosti při zpracování rozpočtu městyse pro účetní rok 2015 – Svaz tělesně postižených o.s. Staré Město a Svaz postižených civilizačními chorobami, z. s. Staré Město,
- schválila povolení kácení náletových dřevin (vrby, olše), dále křovin a 1 smrku, 1 javoru, 1 borovice, 1 douglasky ve vodním toku Buchlovického potoka (od požární zbrojnice po pěstitelskou pálenici) v rozsahu dle projektové dokumentace a žádosti LH Projekt a.s. Brno ze dne 10. 2. 2015 v rámci realizace plánované akce – „HB Buchlovický potok II, ř. km 2,675-4,140“,
- nedoporučila Zastupitelstvu městyse Buchlovice odkup pozemků p. č. 2424/9 a 2422/8 v k. ú. Buchlovice od jejich majitele z Ostřešan za nabídnutou cenu 150 Kč/m²,
- schválila pronájem nebytových prostor v domě Buchlovice č. p. 653 – prodejny masny – společnosti GASTROMA a.s., Strabenice, Litenčice,
- projednala návrh na pořízení změny územního plánu pro dostavbu rekreačního objektu pro vlastní potřebu žadatelky ze Zlechova na pozemku p. č. 2219 v k. ú. Buchlovice. Rada vzala návrh na vědomí a zaevidovala jej mezi ostatní žádosti k ev. zapracování do nového územního plánu městyse,
- schválila ceny za pronájem hrobového a urnového místa na veřejném pohřebišti městyse Buchlovice pro rok 2015 takto: poplatek za hrobové místo 30 Kč/m², poplatek za urnové místo 70 Kč/m²,
- nedoporučila Zastupitelstvu městyse Buchlovice prodej pozemků p. č. 1145/1, 3247/69 a 3249/10 v k. ú. Buchlovice ve vlastnictví městyse Buchlovice žadateli z Buchlovic,
- radní ing. Martin Tomešek informoval ostatní členy rady o výsledku posouzení a navržených řešení ošetření líp v centru obce a o výši dotace na tyto práce.

Termíny sběru nebezpečných odpadů

Termíny pro rok 2015: **31. března, 12. května, 18. srpna, 19. října**

Sběr nebezpečných odpadů probíhá od 16.00 do 17.30 hod. u hasičské zbrojnice. Nebezpečné odpady můžete předat přítomnému pracovníkovi pouze ve stanovený čas.

Můžete odevzdat: Čisticí prostředky – pro toalety a tekuté odpady, pro sanitární keramiku, naleštěný nábytek, prací a bělicí prostředky, chemikálie pro provoz a údržbu bazénů. Automobilové prostředky – motorové oleje, autobaterie, čističe karburátorů, brzdové a převodové kapaliny, nemrznoucí směsi. Zahradnické potřeby – herbicidy, insekticidy, fungicidy, mořidla. Domácí pesticidy – prostředky pro deratizaci, protokolové tablety a spreje, repelenty a spreje proti obtížnému hmyzu. Domácí dílny – tmely a lepidla, barvy a laky, ředidla a rozpouštědla, fotochemikálie, odstraňovače barev a laků. Elektrická a elektronická zařízení – chladničky a mrazáky, zářivky a výbojky, obrazovky a monitory.

Ostatní – přenosné baterie, rtuťové teploměry.

Nový pracovní stroj Služeb městyse

V měsíci březnu 2015 byl ukončen dlouhodobý proces přípravy a financování nového pracovního stroje – univerzálního vozidla. S ohledem na provozně dožívající starou multikáru Služeb městyse Buchlovice využil jejich vedoucí ing. Josef Motyčka aktuální nabídky dotačního titulu Státního fondu životního prostředí ČR a během letních měsíců 2014 začal zajišťovat dokladovou přípravu pro možnost dotace (dotační program Sběr a svoz bioodpadu v Buchlovicích). Tento program byl nastaven až na 90% úhrady celkových nákladů Státním fondem ŽP. Splněním všech požadovaných podmí-

nek jsme obdrželi v říjnu 2014 souhlas o poskytnutí podpory. Následovalo řádné výběrové řízení a výroba stroje u vítězného dodavatele.

Náhradou bývalých multikár různého typu byl soutěží vybrán nový typ stroje ZEBRA 11 4x4. Již z názvu je patrné, že se jedná o stroj, který si poradí v hůře dostupném terénu. Tím je myšleno zasněžený svah komunikace nebo nutnost pojezdu na mokřím travnatém svahu, což dosluhující a opotřebované vozidlo nezvládá.

Nové vozidlo je v technické terminologii označeno jako Nosič výměnných nástaveb. Součástí dotace je také 5 ks vanových kontejnerů a 1 ks nízký speciální. Celková cena vč. DPH činí za vozidlo 2,377 mil. Kč. (Vybrané technické údaje – kategorie N1G, motor o výkonu 72 kW, celková délka 4,45 m, šířka 1,64 m, provozní hmotnost 2,3 t, celk. max. hmotnost 5 t, max. rychlost 80 km/hod.)

- red -

Schválený rozpočet na rok 2015 – Městys Buchlovice

Příjmy

§	Pol.	UZ	ORG	Text	Příjmy 2015 v tis. Kč
	1111		2612	Daň z příjmu FO ze záv. činnosti	4 750
	1111		4634	Daň z příjmu FO ze záv. činnosti	360
	1113		1660	Daň z př. FO podle sídla	600
	1112		1652	Daň z př. FO podnikatelé 20,59 %	60
	1112		1628	Daň z př. FO podnikatelé 30 %	750
	1121		641	Daň z př. právnických osob	5 770
	1211		1679	Daň pro převod DPH	11 700
	1511		633	Daň z nemovitosti	1 850
	1337			Poplatek za likvidaci odpadu	1 330
	1337			Poplatek za likvidaci odpadu – chaty	170
	1341			Poplatek ze psů	40
	1342			Poplatek rekreační	40
	1343			Poplatek veřejné prostranství	44
	1343			Poplatek za VP – garáže	4
	1344			Poplatek ze vstupného	25
	1345			Poplatek z ubyt. kapacity	20
	1351			Výtěžek HP	400
	1361			Správní popl. – stavební	300
	1361			Správní popl. – matriční	20
	1361			Správní poplatek CechPoint	10
	1361			Správní poplatek sňatky	100
	2460			Splátky půjčených prost. od obyv.	210
2219	2132			Poplatek VP – parkoviště	198
2141	2111			Příjmy z prodeje IC odznaky, mapy	170
2143	2111			VP reklamní tabule	35
3314	2111			Příjmy z poskyt. služeb – knihovna	10
3341	2111			Ost. příjmy – hlášení	10
3349	2111			Ost. příjmy Zpravodaj	30
3611	2141			Příjmy z úroků	25
3399	2111			ČSKC	70
3612	2132			Bytové hospodářství	260
3613	2132			Pronájem majetku obce	2 600
3632	2111			Pohřebnictví	30
3639	2131			VP nájem	110
3725	2324			EKO-KOM	200
6171	2111			Příjmy – přefakturace služ. nájemců	420
6171	2131			Příjmy z pronájmu pozemku	300
6171	2324			Přefakturace služ. nájemců	170
6171	2329			Ostatní	20
6171	3111			Příjmy z prodeje pozemků	30
6310	2141			Bankovní úroky	50
	4121		2060	Obec Stupava požární ochrana	5
	4121		2078	Obec Zlechov požární ochrana	25
	4121		2013	Obec Břestek požární ochrana	25
	4121		2055	Obec Staré Hutě požární ochrana	2
	4112			Dotace na výkon státní správy	2 102
	4213			Dotace ošetření zeleně	140
	4216	53115828		Dotace Zahrada pro nás, my pro zahradu	32
	4216	53515829		Dotace Zahrada pro nás, my pro zahradu	546
CELKEM					36 168

Výdaje

§	Pol.	Text	tis. Kč
1011		Lesní hospodářství – udržování výrobního potenciálu	20
1036		Správa v lesním hospodářství	18
2141		Vnitřní obchod	870
2199	5331	Služby městyse Buchlovice, p.o.	4 230
2199		Obchod a služby	1 105
2212		Silnice	3 940
2221	5323	Provoz veřejné silniční dopravy	244
2229		Ostatní záležitosti v silniční dopravě	70
2321		Odvádění a čištění odpadních vod	350
3113	5331	Příspěvek na provoz ZŠ a MŠ Buchlovice, p.o.	3 130
3113		Opravy a pořízení – projekt „Zahrada pro nás,my pro zahradu“ MŠ	616
3314		Činnosti knihovnické	339
3315		Činnosti muzeí a galerií	296
3316		Vydavatelská činnost – Buchlovský zpravodaj	152
3319		Ostatní záležitosti kultury – SOZ,hody,dary,	120
3399		Ostatní záležitosti kultury – akce ČSKC	70
3612		Bytové hospodářství	107
3613		Nebytové hospodářství	20
3631		Veřejné osvětlení	690
3632		Pohřebnictví	1 091
3633		Výstavba a údržba místních inženýrských sítí	90
3636		Územní rozvoj	303
3639		Komunální služby a územní rozvoj	625
3721		Sběr a svoz nebezpečných odpadů	25
3722		Sběr a svoz komunálních odpadů	2 090
3729		Ostatní nakládání s odpady	1 290
3745		Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň	2 058
4399		Ostatní záležitosti soc. věcí – dávky soc. výpomoci	10
5512		Požární ochrana – dobrovolná část	305
6112		Zastupitelstva obcí	1 520
6171		Činnost místní správy	6 436
6310		Obecné příjmy a výdaje z finančních operací	60
6399		Platby daní a poplatků státnímu rozpočtu	350
6402		Finanční vypořádání minulých let	11
CELKEM			32 651

z toho:

§	Schválené investiční výdaje:	tis. Kč
2199	Kamerový systém ČSKC	150
2212	Oprava komunikace ulice Arnošta Hrabala	2 450
3113	Kamerový systém ZŠ a MŠ Buchlovice	300
3113	Dokončení projektu „Zahrada pro nás,my pro zahradu“ MŠ Buchlovice	616
3632	Oprava hřbitov	1 050
3722	Projekt Společně se naučíme nakládat s odpadem	1 251
3745	Revitalizace zeleně Buchlovice	1 623
Celkem		7 440

Městys Buchlovice přijme referenta

Městys Buchlovice přijme referenta odboru výstavby Úřadu městyse Buchlovice na pozici investičního technika do oddělení přípravy investic. Požadované vzdělání – SŠ, VŠ s praxí, technického, stavebního zaměření, znalost problematiky výběrových řízení v oblasti investic, údržby a oprav staveb, schopnost samostatného řešení úkolů, řidičské oprávnění sk. B, znalost PC a kancelářských programů. Písemné žádosti doložené strukturovaným životopisem zasílejte na email: admin@buchlovice.cz nebo na adresu Úřadu městyse Buchlovice, nám. Svobody 800, 687 08 Buchlovice – do 15. dubna 2015.

Dražební společnost MORAVA s.r.o.
Dlouhá 4433
760 01 Zlín

Veřejná dražba dobrovolná – atraktivní nemovitost

Termín konání dražby: **23. 4. 2015 v 11.00 h.**

Místo konání dražby: v aukční síni – v sídle dražebníka, na adrese:
Zlín, ulice Dlouhá 4433, PSČ 760 01.

Soubor je dražen pod názvem „**Rozestavěný bytový dům Buchlovice**“

Vyvolávací cena: 5 500 000 Kč

Dražební jistota: 1 550 000 Kč

PŘEDMĚT DRAŽBY:

Atraktivní stavební pozemky o celkové výměře 5338 m², které se nalézají východně od centra městyse Buchlovice (2444 obyv.), v ul. Sportovní.

Konkrétně se jedná o pozemky p.č. 524/1, 524/8, 524/9 určenými k výstavbě bytového domu.

Na pozemku p.č. 524/8 se nachází rozestavěná stavba bytového domu, na pozemku p.č. 524/9 je umístěn objekt technické vybavenosti (trafostanice).

Stavba bytového domu je rozestavěna v minimálním rozsahu, tzn., jsou provedeny základy a vyznačen obvod stavby svislými zděnými konstrukcemi 1. nadzemního podlaží.

Více informací na tel. 603 509 979, 734 445 502, www.draspomorava.cz

Z mateřské školy

Únor ťuká na dveře, masopust mu otevře...

V prvním únorovém týdnu mohli nahlédnout rodiče pod pokličku školky. Dny otevřených dveří využili především rodiče budoucích „školáčků“. Rodiče nepřihlíželi jen pasivně na denní režim dětí ve školce, ale někteří se se svými ratolestmi zapojili do řízených činností. Vždyť zanedlouho i tyto děti čeká nástup do mateřské školy.

„Masopust slavíme, nic se nevadíme pospolu...“ je úvodní část písničky. Výzdoba tříd už napovídala, že děti čekají veselice a radovánky s tímto obdobím spojené. Formou různých her a činností se děti něco dozvěděly o masopustu, vyrobily si například jitrničky z plastelíny a punčoch, masky i čepice. Procvičily si také barvičky a tvary, kterými karneval jen hýří.

Ve čtvrtek 19. února 2015 přivítaly děti z Berušek kamarády z Kuřátek a Sluníček ve své třídě písničkou Pod šable, pod šable, aj pod obušky... A tak začal ve školce velký maškarní rej. Ve třídě se to najednou hemžilo princeznami, vílami, kovboji, čaroději, beruškami, spidermany... no zkrátka klobouk dolů a maminkám velké poděkování za přípravu kostýmů. Děti si své masky navzájem představily v karnevalové přehlídce masek a pěkně se vyřádily při karnevalové diskotéce. Ani paní učitelky nezůstaly v převlecích pozadu a veselí si s dětmi pořádně užily.

Týden s handicapem

Krásným tématem a velmi přínosným pro citlivou dětskou duši je projekt Týden s handicapem, který proběhl v naší školce v prvním březnovém týdnu. Nejen o tom, že jsou mezi námi lidé různě tělesně postižení, ale také jak žijí, jak se k nim máme chovat a také vžít se do jejich kůže. Jaké to je nevidět, neslyšet, nechodit? Děti formou prožitkového učení využívaly postupně každý ze svých smyslů. Čtvrtek 5. března byl zaměřen na canisterapii. Canisterapeutický program s pejskem Akinkou byl zaměřen také jako prevence a výchova k zodpovědnému vztahu dětí k pejskům. Děti se dozvěděly, jak je takový pejsek vycvičený, jak pomáhá, jak se k němu máme chovat, a také si vyzkoušely některé jeho dovednosti. Třeba připevňování obojku s asistenčním nápisem, podávání odměny či proběhnutí tunelem. Děti se s Akinkou těžko loučily a my víme, že příští rok projekt zopakujeme.

Kolektiv MŠ

„Lyžák“ očima žáků

Jako každý rok se někteří žáci sedmé, osmé a deváté třídy zúčastnili lyžařského kurzu. Tentokrát jsme navštívili ski areál Čenkovice. Jelo se od 15. 2. do 20. 2. 2015. Pod střechu nás vzal hotel Atlas, ze kterého, jak jsme si mysleli, se dalo dojet na lyžích až pod sjezdovku. Nebyla to ale zas tak úplná pravda, protože když jsme se chtěli dopravit na sjezdovku, museli jsme lyže nést na zádech, a to ještě do kopečka! Jinak ubytování bylo docela fajn, až na to, že tam bylo moc škol a tím pádem moc lidí a sem tam nastal nějaký problém, třeba s teplou vodou.

Byli jsme rozděleni do tří skupin podle toho, jak kdo uměl jezdit. První družstvo měl pan učitel Schuster, druhé potom paní učitelka Dušková a třetí pan vychovatel Mls. Všechny skupiny se jako první učily „píchni, otoč“. A potom jsme se učili i carving.

Samozřejmě se staly větší i menší nehody. Menší nehoda je například to, když se vám rozjedou nohy a nemůžete vstát nebo když vám kamarádka vypne lyži, vy ji nemůžete nazout a potom musíte čekat, až přejede učitel a ten vám to nazuje na první pokus. Větší nehoda je pak to, když spadnete do potoka, nebo když po pádu najdete lyži 10 metrů daleko, největší katastrofa ale je, když se do sebe zamotají dva učitelé. To se nám také stalo.

Jinak jsme ale byli docela v pohodě. Až na jednu zlomenou ruku, tři páry zlomených hůlek a jednu ohnuté to bylo docela v pořádku, žádné velké kalamity.

Nepili jsme, nekouřili a dodržovali jsme večerku (někdy...). Jediný zákaz, který jsme porušili, byl zákaz klučičích návštěv dívčích pokojů a naopak. To pak byla ta pravá sranda. Někteří lidé se zbláznili, ale v dobrém slova smyslu – do sebe, ale kdo nebo jakým způsobem prosím neřešte. Předposlední den jsme měli karneval. Masky byly super a některé dost originální. Jinak jsme si užili spousty zábavy, třeba jak jsme hráli aktivitu. Uzavřelo se i pár sázek. Například se vsadili žák s učitelem a ten samozřejmě vyhrál za cenu zlomených hůlek.

Lyžák byl super, byly vážné chvíle i sranda. Ale to k tomu asi patří. Lyžák jsme si užili, také díky našim trpělivým učitelům, kterým tímto děkujeme a doufáme, že příště si ho užijeme stejně tak, nebo ještě lépe.

Eliška Krystýnková, 7. třída

Projekt EDISON v Základní škole a Mateřské škole Buchlovce

V týdnu od 2. do 6. března proběhl na naší škole projekt EDISON, který je organizován mezinárodní studentskou organizací AIESEC a spojuje mladé studenty a podporuje je v objevování a pochopení cizích kultur a zemí.

Celý týden se žáci třetího až devátého ročníku setkávali se čtyřmi zahraničními vysokoškolskými studenty z Brazílie, Peru, Vietnamu a Jordánska, kteří je ve svých prezentacích seznamovali se svými rodnými zeměmi, kulturou, tradicemi a zvyky.

V průběhu týdne si žáci uvědomovali odlišnosti různých národních kultur, naučili se několik slov v portugalštině, španělštině a arabštině, učili se národní tance, poslouchali vietnamské písničky. Veškerá komunikace probíhala v angličtině a díky velké trpělivosti, otevřenosti a smyslu pro humor zahraničních stážistů byly velmi brzy odbourány jazykové bariéry. I naši nejmladší žáci se za pomoci svých učitelů dozvěděli spoustu zajímavostí o cizích zemích a byli z netradičního vyučování nadšení.

Naši žáci se zahraniční návštěvě věnovali také v odpoledních hodinách. Provedli studenty Buchlovicemi, zámek a parkem, zahráli si sportovní hry v tělocvičně školy a poměřili své síly na bowlingové rozlučce.

Z příznivých reakcí většiny žáků naší školy vyplývá, že došlo k naplnění jednoho z důležitých cílů projektu – procvičení komunikačních dovedností v cizím jazyce a zvýšení motivace k dalšímu studiu angličtiny.

Velké a upřímné poděkování za pomoc při realizaci projektu patří rodinám Kodrů a Jarošů a rodinám našich učitelů, které se na týden staly hostitelskými rodinami zahraničních studentů.

Mgr. Pavla Piknerová

Včelařský duben

Jaro je již v každém dřímajícím očku keře i stromu. Zahrádkáři vyrážejí na zahrádky a včelaři ke svým včelkám, aby s blahem na duši s nimi prožili

první jarní prolety, pozdravili se s nimi a ověřili, zda je vše jak má být. Že bez újmy přečkaly zimní čas a než nektar poteče z květů rostlin, zda ještě mají dosti zásob z loňska.

Všimavější zaznamenali, že Chřibští včelaři o jarních prázdninách odvedli kus práce na zbrusu nové školní včelnici v areálu ZŠ Buchlovice. Včelky z ní se nyní seznamují s novým okolím a jsou k dispozici zájemcům o včelařskou exkurzi či už skupince, třídě nebo třeba i jednotlivcům. Každý opravdový zájemce je vítán. Stačí se domluvit s vedoucím kroužku na tel. 777 103 005 a chřibští včelaři seznámí se vším, co o včelaření umí a znají přímo u včel.

Čas nám rychle letí, nejde jej ani zastavit, ani přibrzdit a po jaru hned bude léto a v jeho počátcích proběhne i expedice do Včelího světa v Hulicích, kterou pořádá místní ZO ČSV Buchlovice. Výlet je vhodný pro začínající včelaře i pro rodiče s dětmi. Dva měsíce utečou mrknutím oka. Proto všichni, koho zaujal program zájezdu na jízdence níže a chcete se expedice zúčastnit, zakupte si ji včas u Miroslava Smatany (mob. 777 103 005).

JÍZDENKA NA EXPRES BUCHLOVICE – VČELÍ SVĚT HULICE

Včelstvo je asi nejbáječnější přírodní druh z hlediska organizace hmoty a energie v prostoru a čase.

Jürgen Tautz

**DNE 6. 6. 2015
(SOBOTA)**

do kraje Blanických rytířů
s naší expedicí se můžete těšit
na poznání včelařské i poznávání místního
kraje

ODJEZD V 7:15 HODIN
autobusová zastávka – Buchlovice náměstí

10:00 – 11:30
VČELÍ SVĚT HULICE
s Jarmilou Pavlicovou
(vstupné 25,- a 50,- Kč)

11:30 – 12:30
oběd, prodejna, venkovní areál
(oběd za 120,- Kč – polévka, hlavní chod, jedno pití)

12:30 – 14:00
HITLEROVY MOSTY HULICE
1. krátká výprava do minulosti

14:30 – 15:30
FARNÍ MUZEUM KONDRAC
2. krátká výprava do minulosti
(vstupné 15,- a 30,-)

16:00 – 16:30
MUZEUM VČELAŘSTVÍ LOUŇOVICE
p. BLANÍKEM
3. krátká výprava do minulosti (vstupné 10,- Kč)
povídání s učitelem včelařství Antonínem Žrnem
(se zájemci lze povídat protáhnout
i místo výstupu na rozhlednu)

16:30 – 18:00
ROZHLEDNA NA VELKÉM BLANÍKU
(vstupné 10,- a 20,- Kč)

Z buchlovické fotbalové „přípravky“

Nabízíme vám několik fotografií z turnaje, který se konal 22. února ve sportovní hale Širůch ve Starém Městě, kde naši malí fotbalisté přípravy TJ Buchlovice sklídili za svou hru ocenění soupeřů i diváků. Všichni si zasloužili medaili a pěkný pohár od pořadatelů díky vzorné reprezentaci. Hráči buchlovické přípravy jsou zváni i na další jarní turnaje a poté na velký letní turnaj E.ON Junior Cup 2015, který se letos uskuteční v neděli 21. června ve sportovním areálu ve Břestku.

Jiří Moravčík a Beďa Marek, trenéři přípravy TJ Buchlovice

Kulturní kalendář – duben, květen 2015

7. 4. až 30. 4.	Výstava Domácí odboj - Morava	Galerie Muzea Podhradí Buchlovice	ČSBS + SPHB, Jan Štokman, tel.: 720 208 013, Bořek Žižlavský, tel.: 723 335 894; Muzeum Podhradí Buchlovice, tel.: 572 595 996
10. 4.	11. roč. pochodu Clay Eva v Hostišově	Trnovec u Hostišové u Bystřice pod Hostýnem	ČSBS + SPHB, Jan Štokman, tel.: 720 208 013, Bořek Žižlavský, tel.: 723 335 894
11. 4.	Velikonoční koncert CM Pentla a Buchlovské scholy	Kostel sv. Martina	Aleš Kropáč, tel.: 604 138 544, www.cmpentla.cz ; Pavla Večeřová, tel.: 739 651 526
16. 4.	Cestovatelská beseda - San Francisco - PhDr. Jarmilou Maršálková	ČSKC Buchlovice	Československé kulturní centrum Buchlovice, Mgr. Pavla Večeřová, tel.: 724 030 056, www.kulturabuchlovice.cz
18. 4.	Zájezd do Prahy na muzikál Fantom opery	Divadlo GOJA, Praha	Československé kulturní centrum Buchlovice, Mgr. Pavla Večeřová, tel.: 724 030 056, www.kulturabuchlovice.cz
18. 4.	Den vína	Hrad Buchlov	FS Buchlovice, Ing. Petra Kropáčová, tel.: 737 869 827, www.fsbuchlovice.cz
30. 4.	Pietní akt u pomníku padlých k 70. výročí osvobození Buchlovic	Pomník padlých	Městys Buchlovice, tel.: 572 595 120; SPHB, Bořek Žižlavský, tel.: 723 335 894; ZO Českého svazu bojovníků za svobodu, Jan Štokman, tel.: 720 208 013
30. 4.	Stavění máje Buchlovice, beseda pod májů	Náměstí Buchlovice	Hodová chasa, FS Buchlovice Ing. Petra Kropáčová, tel.: 737 869 827
2. 5.	Stavění máje pod Buchlovem, hraje Štrůdl	Hospůdka u Špalka pod Buchlovem	Petr Špalek, tel.: 603 530 448, www.hospodauspalka.wz.cz
7. 5.	Hudební večer Zpíváme s láskou	Hotel Buchlovice	Organizace Lidská pouta, www.facebook.com/lidskapouta
8. 5.	Dětská kuličkařada, rodinné malování na náměstí	Náměstí Buchlovice	Kulturní komise a Sdružení rodičů při ZŠ Buchlovice, Mgr. Alena Mikulíková, mikuale@seznam.cz
10. 5.	Zpívání od srdíčka		Děčka z Buchlovic, Mgr. Lenka Rašticová, tel.: 737 285 333
12. 5.	Koncert Sax & piano duo		Městys a ČSKC Buchlovice, Mgr. Pavla Večeřová, tel.: 724 030 056
12. 5.	Posezení pro seniory		Městys a ČSKC Buchlovice
14. 5.	Besídka ZŠ pro maminky a babičky	Tělocvična ZŠ	Sdružení rodičů při ZŠ Buchlovice, Mgr. Alena Mikulíková
15. 5.	Vernisáž výstavy „Já a dort“	Muzeum Podhradí Buchlovice	Ing. M. Hrdý, Muzeum Podhradí Buchlovice a městys Buchlovice, tel.: 572 595 120

Pozvánka na výstavu „Domáci odboj – Morava“

Historicko-dokumentační komise ÚV Českého svazu bojovníků za svobodu pořádá k nadcházejícímu 70. výročí osvobození naší vlasti od nacistické okupace, které si právě na jaře 2015 připomínáme, s podporou Ministerstva obrany České republiky putovní výstavu o dějinách domácího protinacistického odboje na Moravě a ve Slezsku. Výstava byla zahájena v listopadu 2014 v krajském městě Brně, kde se uskutečnila ve vstupní dvoraně Právnické fakulty Masarykovy univerzity. Bylo to symbolické – v budově této fakulty sídlila za protektorátu řídicí úřadovna brněnského gestapa pro Moravu. Tato výstava postupně poputuje až do roku 2016 po různých městech Moravy a Slezska.

Výstava poukazuje na vlastenectví obyvatel Moravy za druhé světové války v boji proti nacistickému útlačku, na hrdinné spoluobčany, kteří neváhali v nejtěžší době spolupracovat s domácími odbojáři i parašutistickými výsadky a společně vytvořit s nasazením vlastního života bojové skupiny domácího odboje na Moravě. Co se týká právě Jižní Moravy, připomínají se zde např. jména významných postav protinacistického odboje – generálů Vojtěcha Borise Luži a Ludvíka Svobody či atentátníků na zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha – Jana Kubiše a Jozefa Gabčíka. Výstava také seznamuje veřejnost s významnými domácími odbojovými a partyzánskými organizacemi, mezi které náležely zejména Obrana národa, Politické ústředí, Petiční výbor „Věrní zůstaneme“, Rada tří, Partyzánská brigáda Jana Žižky, oddíly Wolfram, Za vlast, Jermak a další.

Do konce měsíce dubna máte možnost shlédnout tuto putovní výstavu s názvem Domáci odboj – Morava v Galerii Na půdě Muzea Podhradí Buchlovce.

Moje Buchlovce očima žáků ZŠ

V únoru a březnu 2015 se žáci ZŠ Staré Město z Buchlovic rozhodli zúčastnit soutěže Pecka Film, kterou pořádají Městská kina Uherské Hradiště. Soutěží se o nejlepší krátké video na téma: Moje ulice. Čestmír Kolařík a Václav Raštica natočili krátký dokumentární film s názvem Moje Buchlovce. Video je možné shlédnout online na www.peckafilm.uh.cz. Pokud se vám video bude líbit, můžete pro něj hlasovat v termínu od 6. do 29. 4. 2015. Slavnostní premiérová projekce se uskuteční ve středu 6. 5. 2015 od 15.00 hod. v sále kina Hvězda v Uherském Hradišti. **-red-**

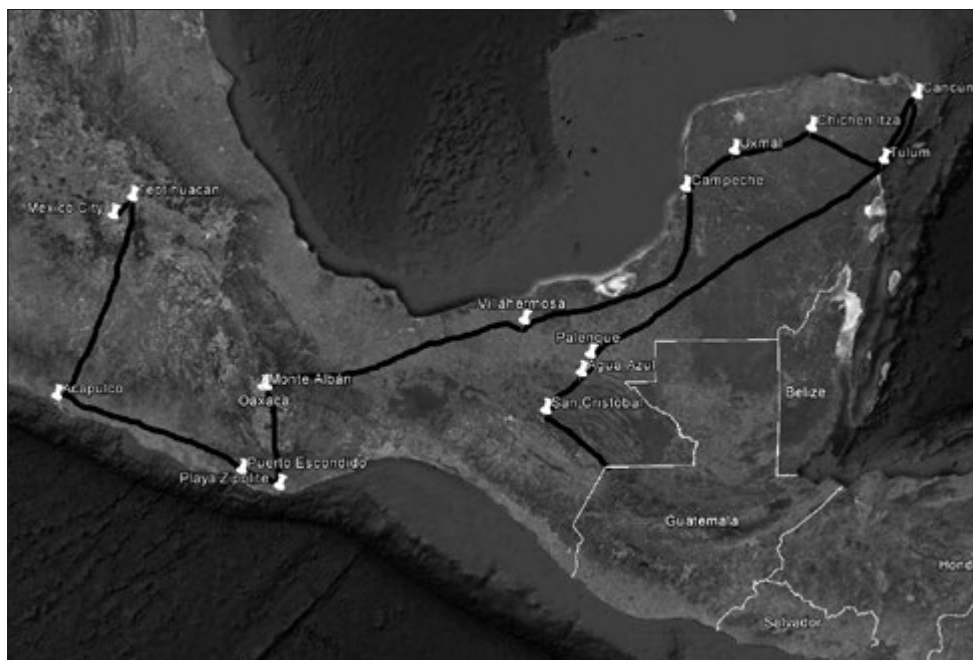
Po Mexiku s Vítem Kučerou

Téměř všemi smysly mohli v neděli 22. února účastníci cestopisné besedy o Mexiku zakusit tuto zajímavou zemi. Vít Kučera, který procestoval Mexiko téměř křížem krážem v roce 2004, dal možnost nahlédnout do Mexika skrze fotografie z jeho cesty, pustil ukázky typické mexické hudby a pro doplnění atmosféry přinesl i něco mexického na zub. Posluchači poslouchali se zaujetím, ale i smích zněl Československým kulturním centrem, když Víta vzpomněl některé vtipné zážitky. Děkujeme a těšíme se na další příjemný podvečer strávený zprostředkovaným putováním po některé další zemi.

(-red-)

III. celonárodní seminář o česneku v Buchlovicích

Folklorní agentura Buchlov, o.s. (FAB) opět po roku pozvala do Buchlovic, do hotelu Buchlovice, nejen pěstitele česneku, kteří svou produkci využívají k tržním účelům, ale i všichni ostatní zájemce o česnek na III. celonárodní seminář „O česneku“, a to v úterý 24. února 2015. Původní záměr byl uspořádat seminář s čistým programem, zaměřeným na hnojení, prorůstové stimulatory a další přípravky, zajišťující kvalitní průběh růstu česneku, což se podařilo větším dílem.

Po registraci účastníků, pozdravení místostarosty městyse Buchlovice Božky Žižlavské a prezentaci aktivit FAB prostřednictvím slov Františka Hrně došlo k samotnému bohatému programu semináře.

Pěstitel, farmář ing. Jaroslav Podal z Drásova zhodnotil uplynulou sezónu jako jednoznačně nejlepší sezónu co do kvality česneku a stabilizace trhu s českými výpěstky. O zdravotním stavu česneku v loňském roce informoval náš největší a nejznámější šlechtitel česneku

ing. Jan Kozák z Poběžovic. Informoval rovněž o nové fyziologické poruše výpěstků, která se dostala do České republiky z Argentiny přes Španělsko. Tato porucha spočívá nejdříve ve změně barvy stroužků řádně vyschlého česneku a posléze v rychlém odumírání – během jednoho měsíce – bez zjevných známek poškození chorobami nebo napadení škůdci.

Novější poznatky o chorobách a škůdcích česneku místy vtipně představil a okomentoval nestor českých fytopatologů ing. Jaroslav Rod, CSc. Následovala přednáška ing. Heleny Stavělikové, Ph.D. z VÚRV Olomouc o udržování kolekce vegetativně množených cibulovin, která má od roku 1986 statut mezinárodní kolekce pro podmínky dlouhého dne na pracovišti v Olomouci, od roku 1954 má 623 položek ze 30 zemí. Listová hnojiva, antistresové přípravky aj. představil ing. Martin Novotný, Amalgerol CZ s.r.o., České Budějovice. O průmyslovém zpracování česneku hovořil ing. Václav Kroupa z firmy Skaneko Třebíč. Tato firma vyvíjí své aktivity

v České i Slovenské republice. Ve své činnosti se orientuje na potravinářské firmy; především pak na firmy, které se zabývají zmrazováním, zpracováním ovoce a zeleniny, ryb, masa a drůbeže, výrobou hotových jídel aj. Následovala přednáška o Lignohuminu a dalších hnojivech ing. Petra Horňáka, Ph.D., Rašelina Soběslav. Lignohumin je extrakt z přírodní rašeliny, která má více huminových látek, a hnědé mořské řasy. Mořská hnědá řasa je bonus pro rostliny, protože rostlinám dodá biologicky aktivní látky (enzymy, aminokyseliny a fytohormony – auxiny, gybereliny, cytokininy – růstové látky podporující vytváření kořenového systému, listy, stonky, kvetení i vývoj plodů) a množství živin včetně stopových prvků.

Příspěvek na téma Vývoj a prodej přípravků Energen přednesla ing. Ivana Chodorová, EGT systém spol. s r.o., Otice. Následoval příspěvek Jany Hájkové (SZPI Brno) o kontrole trhu se zaměřením na česnek a odpolední oficiální program ukončily Mgr. Martina Běťáková a Mgr. Michaela Horňáková (Regiozona s.r.o.)

příspěvkem o dotačních možnostech pro zemědělce v období 2014 – 2020 se zaměřením na česnek.

Tímto krátkým exkurzem do česnekového světa bych rád zakončil zprávu o realizaci jedné z největších česnekových akcí během roku (už po tři roky se střídají návštěvy odborníků vždy v lednu v Praze a v únoru v Buchlovicích) a přál všem jen dobré věci. A nakonec ještě nabízím něco pro zdraví:

Elixír mládí: 1 list aloe, vytlačíme 1 čajovou lžičku šťávy a 1 čajovou lžičku šťávy z citrónu, 1 čajovou lžičku medu, 1 stroužek česneku (a možná i více) nadrobno ustrouhat, vše smíchat. Směs uchováme v ledničce nejdéle 5 dní. Bereme v době, kdy bývá organismus oslaben (např. po zimě). Bereme denně ani ne půl čajové lžičky. Je to imunomodulátor, který posiluje celkový organismus. Má tři chutě – sladkou, ostrou a kyselou.

**Ing. Miloslav Hrdý, FAB
foto -bž-**

JEDINEČNÝ DEN VÍNA 2015 NA HRADĚ BUCHLOVĚ

REPREZENTATIVNÍ VÝSTAVU VYBRANÝCH ODRŮD VÍN

18. DUBNA 2015

14:00 Odlehčená literární konference na téma „**Víno a trest** (”)“

16:00 Košt vín

odrůdy bílé : Rulandské bílé, Rulandské šedé, Chardonnay, Pálava, Děvín

odrůdy červené : Rulandské modré, Agni, Sevar, Laurot, Dunaj, Fratava

18:00 Dobročinná aukce šampionů a vzácných vín

POZOR ZMĚNA!

Informace ohledně kyvadlové dopravy z náměstí na Buchlov se dozvíte na plakátech.

Z historie před 70 lety

K 70. výročí osvobození Buchlovic

V dubnu 1945 vstoupily válečné operace do závěrečné fáze. Vítězným postupem Rudé armády z východu a pronikáním anglo-amerických vojsk do nitra Německa se vytvořil v prostoru Čech a Moravy velký kotel, do něhož se uchýlily zbytky nacistických armád. Tato vojska představovala sílu více jak milion vojáků a bezpečnostních složek. Němci se snažili zadržet Rudou armádu co nejdéle a umožnit tak uzavření separátního míru se západními velmocemi. Obrana území „protektorátu“ byla tedy poslední nadějí nacistů, a proto jejich velení zamýšlelo bránit toto území všemi silami a prostředky, které jim ještě zbývaly.

Také v našem regionu se rozpoutaly tvrdé boje. Němci opevňovali a bránili každé město, každou obec. Koncem dubna se blížila fronta k Buchlovicím. V přípravách na obranu Buchlovic soustředili Němci pozornost na obvod zámekského parku a během 28. dubna se usadili němečtí dělostřelci s hlavními obracenými k Buchlovicím a Uh. Hradišti na Újezdách. Pršelo celou noc a po prudkém lijáku v rozbředlém terénu byl znemožněn jakýkoliv manévr, a tak byli donuceni opustit palebná postavení. Dělostřelci se přesunuli ke Starým Hutím a Stupavě.

Ráno 29. dubna byl zaznamenán postup vojsk v neznámých uniformách od Tučap dolů z Povinné do Smraďavky, k potoku v Loučkách a také ke Lhotce a buchlovickému hřbitovu. Další část postupuvala na Trnávky, Újezda a Chrástě a pod hrad Buchlov. Byly to jednotky 2. rumunské pěší divize. Dopoledne Rumuni vyhnali německé vojáky z Louček. Větší boj se rozpoutal u zámekského parku a přenesl se i do něho, ale i zde Němci prohrávali a ve zmatku odhazovali zbraně a utíkali směrem k Břestecské skále a k Tupesům. Kolem poledne zavlál na věži kostela bílý prapor a krátce poté i prapor československý. Odpoledne se občané chystali poděkovat rumunským vojákům alespoň symbolicky, ale znovu se ozvala střelba. Němci obsadili Větrák, kde se zabarikádovali a odstřelovali náměstí, zámekskou zahradu a okolí kulometnou palbou. Střelba trvala do noci. Jedna střela dokonce prolétla oknem ložnice na faře. V noci se Němci pokusili vniknout do obce, byli však rumunským vojskem odraženi. Až teprve v dopoledních hodinách 30. dubna 1945, když rumunské jednotky dostaly posily, byl zlomen poslední odpor německých vojáků, kteří utekli směrem k Tupesům.

V domě č. 9 vedle Záložny se usídlilo rumunské velitelství a ve škole naproti kostela bylo zřízeno polní obvaziště, kterému velel lékař major Mironescu. Odpoledne 1. května se konala za účasti mnoha občanů oslava, kterou zpestřila i mládež ve slováckých krojích. Představitelé obce poděkovali za osvobození.

V přímých bojích o Buchlovice padlo 10 rumunských vojáků a další tři přes veškerou lékařskou péči zemřeli na následky zranění v polním obvazišti ve škole. Všichni zahynuli 29. 4. 1945 a podle hlášení stanice SNB z roku 1945 byli pochováni na místním hřbitově, a to svobodník Vasile CHRISTESCU, voják Nikole DUMITRAHE, voják Ion DUMITRU, voják Marin FLUTURE, svobodník Tudor IOVA, voják Dumitru MIHAL, voják Ștefan PAUN, voják Dumitru PASTRAVAN, voják Dumitru PRAJBAN, desátník Ion RANDESCU, desátník Constantin TIGLEA a další dva neznámí. Jeden z nich byl pochován společně s německými vojáky do jednoho hrobu. V poválečných letech byli všichni rumunští vojáci exhumováni a pohřbeni na ústředním hřbitově v Brně. Na památníku stojí psáno Čest a sláva hrdinům rumunské armády za osvobození naší vlasti v době druhé světové války.

Jan Štokman

Historie fotbalu v Buchlovicích IV

Fotbal v letech 1985–1995

V roce 1985 se stává předsedou TJ Sokol Milan Daňhel. Za jeho předsednictví se mužstvo částečně začíná omlazovat a umísťuje se pravidelně ve středu tabulky. V těchto letech je navázána družba s fotbalovým oddílem TJ Zlaté hory v Jeseníkách a obě mužstva se vzájemně navštěvují a sehrávají přátelská utkání. V roce 1988 se uskutečňuje I. ročník memoriálu MUDr. Františka Lipnera, již zmíněného zakladatele fotbalu v Buchlovicích. Současně s předsednictvím Milan Daňhel i mužstvo mužů trénuje. Koncem 80. let se do Buchlovic vracejí místní odchovanci Josef Křiva (z Jalubí) a ing. Jan Štokman (Jiskra Staré Město, Vítkovice dorost I. liga). Jejich příchodem mužstvo velmi zkvalitňuje a v sezóně 1989/90 pod vedením trenéra Františka Kadlece atakuje od začátku soutěže postupové místo. Nakonec končí na 2. místě 3 body za mužstvem Osvětiman, ale i toto umístění stačí na postup do III. třídy. V roce 1990 se stává předsedou Arnošt Strýček a ten spolu s výborem TJ Sokol angažuje za trenéra Františka Černotu z Břestku. V sezóně 1990/91 se mužstvo umísťuje na 8. místě, ale pozitivem je, že za mužstvo mužů již nastupují dorostenci velmi silného ročníku 1973/74. Ti ve své dorostenecké soutěži atakují vždy 1. místo a v sezóně 1990/91 postupují do okresního přeboru. Velký dík zde patří trenérům Eduardovi Strýčkovi, Zdeňku Bílkovi a již zesnulému Zdeňku Jakšíkovi. Začátkem 90. let je navázána další družba, a to s rakouským městečkem Strasshof. Za trenéra Františka Černoty přichází do Buchlovic ze Zlechova Josef Uradníček a ze Slovácké Slávie Uh. Hradiště Petr Hlůšek, který mužstvo po Františku Černotovi trénuje. V sezóně 1990/91 mužstvo atakuje postup do okresního přeboru, ale končí na 2. místě 4 body za mužstvem Sadů (Sl. Slávia Uh. Hradiště „C“). Kvůli zaneprázdněnosti v zaměstnání Petr Hlůšek jako trenér končí a je nahrazen Františkem Zichem z Jalubí. Ten si s sebou přivádí bývalého hráče Jiskry Staré Město Jaroslava Hašu. V roce 1994 je předsedou zvolen Pavel Daňhel a v téže roce mužstvo naplňuje sen mnoha buchlovických generací a postupuje z 1. místa do okresního přeboru.

Milan Daňhel, Stanislav Buchtík

Sezóna postupu do III. třídy 1989/90. Horní řada zleva: F. Kadlec, J. Štokman, P. Dvořan, R. Biliček, J. Obdržálek, L. Michálek, E. Goj, Z. Tomešek, M. Daňhel. Dolní řada zleva: F. Krystýnek, V. Jurča, I. Krystýnek, M. Procházka, S. Buchtík, P. Martán, R. Raštica, J. Křiva.

Sezóna 1991/92. Horní řada zleva: F. Kadlec, J. Večeřa st., J. Štokman, V. Jurča, R. Raštica, J. Obdržálek, R. Kuchař, J. Lavička, S. Buchtík, R. Bílka, F. Zapletal, A. Strýček. Dolní řada zleva: J. Večeřa ml., M. Jakůbek, P. Hlůšek, J. Marek, L. Michálek, J. Hrkalík, F. Krystýnek, J. Křiva.

Český pohár. Horní řada zleva: P. Daňhel, C. Daňhel, J. Štokman, J. Obdržálek, J. Večeřa ml., M. Sarkezy, L. Černoch, K. Jurča, F. Zich. Dolní řada zleva: T. Černý, P. Marek, L. Michálek, J. Křiva, L. Dvouletý, J. Marek, B. Marek.

Postup do okresního přeboru 1993/94. P. Daňhel st., J. Štokman, R. Jakoubek, F. Krystýnek, J. Obdržálek, V. Jurča, P. Hlůšek, K. Jurča, F. Zich. Dolní řada zleva: J. Večeřa st., J. Křiva, J. Úradníček. P. Daňhel ml., L. Dvouletý, J. Marek, B. Marek ml., J. Večeřa ml.

Dorost 1990/91, postup do okresního přeboru. Horní řada zleva: Z. Bílka, T. Lipner, R. Jakoubek, P. Marek, D. Kadeřábek, J. Marek, K. Bílka, Kropáč, L. Černochoch, T. Dědič, E. Strýček. Dolní řada zleva: J. Slezák, P. Daňhel ml., C. Daňhel, B. Marek ml., S. Bilíček, L. Dvouletý.

Z družebního utkání v rakouském Strasshofu

Ze zájezdu do Zlatých Hor

Místo napravo od pomníků padlých v pohledu od náměstí měla v sedmdesátých letech dekorovat moderně pojatá skulptura, jejíž dvě možné podoby představují naše fotografie. Autorem návrhů byl sochař Jan Habarta. Ze samotné realizace však sešlo. (foto archiv městyse Buchlovice)

Buchlovice na stránkách starých topografií a regionálních průvodců IV

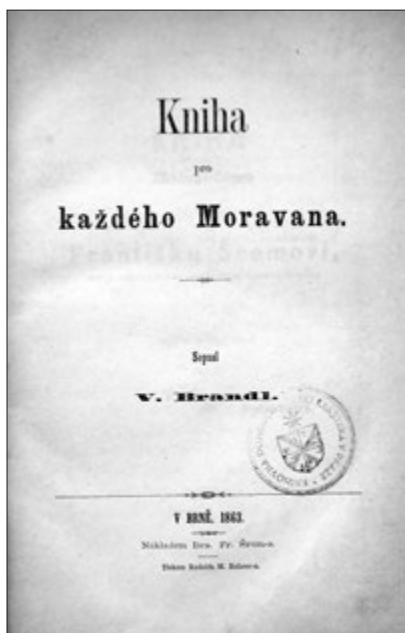
Další ceněnou a dodnes často citovanou topografickou prací, která se dotýká i Buchlova a Buchlovic, je kniha pro každého Moravana autora Vincence Brandla. Její první vydání vyšlo nákladem dr. Františka Šroma, tiskem proslulého brněnského nakladatelství Rudolfa M. Rohrera v roce 1863. Dalšího, poněkud rozšířeného vydání se kniha dočkala roku 1892 nákladem Matice moravské a tiskem Moravské akciové tiskárny. Novodobý reprint publikace vyšel před několika lety.

Pro sběratele nejenom tohoto druhu literatury bývá obecně nejzajímavější vždy první vydání knihy. I z tohoto důvodu si prolistujeme knihu pro každého Moravana, vydanou roku 1863 v časech, kdy byli majiteli buchlovského velkostatku manželé Ludmila a Zikmund I. Berchtoldovi.

Vincenc Brandl začíná svou topografii slovy prosyčenými národním sebevědomím, moravanstvím a češtvím, v duchu pokračujícího národního

obrození, které nakonec, po několika desetiletích, vyvrcholilo vznikem samostatné republiky: „Od té doby, co učený a velezasloužilý Ř. Volný topografii moravskou vydal, s podivuhodnou bedlivostí pracovano jest od rozličných mužův o dějinách vlasti moravské. Leč bohužel velká většina těchto prací sepsána jest jazykem německým a nedostává se nám až doposud knihy, která, sepsána jsouc pro lid moravský, v stručnosti líčí všechny důležitější částky vlastivědy moravské. Potřebě této usiloval jsem vyhověti touto knihou, která podává popsání Moravy zeměpisné, statistické a místopisné; nevyloučil jsem však ničeho, čím by i v jiných ohledech znalost vlasti drahé mezi lidem rozšířena býti mohla...“

Po obecném popisu horstev, vodstva, podnebí, hospodářství, průmyslu a zaměstnání obyvatelstva se autor dostává k moravské historii, popisu moravských pamětihodností a poté k popisu

Výřez z celkového pohledu na Buchlovice (A. B. Kunike, litografie, 1833)

měst a vesnic, řazených podle oblastí. A tak se dostáváme na stranu 241, k Buchlovu a Buchlovicím: „Buchlovice, městys, 414 domů, 2.390 obyv., krásný chrám. V 16. století byla celá osada pikarditská. Zámek, roku 1700 svobodným pánem Peterswaldským ve slohu vlášském vystavěn, uvnitř krásně ozdoben, jest vkusnou zahradou obklopen...“

Poměrně více než Buchlovicemi se Brandl zabývá hradem Buchlovem, jeho popisem a historií: „Buchlov na skalnatém temenu, až posud dobře zachovalý, do něhož se kráčí hlavní branou na severovýchodní straně... Na tarasu, který ku bráně do vnitra hradu vedoucí hledí, je čtverhranný kámen, na němž loveckým právem odsouzení posledního občerstvení požívali. Kámen tento zastíněn jest košatou lípou, kterou prý jakýsi mladík Vlček, k smrti nevinně odsouzen, s kořeny vzhůru na skalnaté zdejší půdě zasadil, by soud o nevinnosti své přesvědčil, tvrdě, že lípa se ujme, což prý skutečně se stalo a mladíku život zachránilo. Netřeba podotknouti, že to tak zvaná lípa františkánská jest, ježto na Moravě častěji se nalézá.“

„Hrad Buchlov“, píše dále Brandl, „vykonával tak zvané lovecké právo, kteréž z počátku pouze přestupky v příslušných lesích a vinicích trestalo, později ale rozšířeno i na zločiny jiné, až roku 1748 omezeno a 1763 úplně zrušeno jest... Než rozsudek, který vyřknut býval vedle městského práva, se pronesl, muselo celé vyšetřování se předložit majetníku hradu Buchlova, načež na pranýři v Buchlovicích katem prohlášeno jest...“

Text topografie si dále všímá kaple sv. Barbory a následně jiných míst v okolí – Zlechova, Velehradu, Osvětiman či kaple sv. Klimenta v chřibských lesích.

Autor Knihy pro každého Moravana, Vincenc Brandl (1834–1901), byl významným historikem, zemským archivářem, vědcem, vlastencem a v neposlední řadě i členem moravského zemského sněmu. Zabýval se moravskými dějinami, místopisem a národopisem. Připravil k vydání kritická vydání historických pramenů, z nichž je čerpáno dodnes.

Vincenc Brandl (1884)

Pocházel z chudých poměrů. Po studiích na brněnské akademii a studiu práv ve Vídni poté učil na německém gymnáziu v Brně, poté na reálném gymnáziu ve Starém Brně. Poprvé na sebe významně upozornil historickým pojednáním *Poloha Starého Velehradu* (1862), v němž obhájil názor, že centrum Velké Moravy nebylo na území dnešní vsi a kláštera Velehrad, nýbrž oblast Starého Města a Uherského Hradiště, čímž vyvrátil do té doby proklamovaná stanoviska konzervativního církevního historika Bedy Dudíka.

Z velkého Brandlova vědeckého a literárního díla vzpomeňme jeho některé další práce: *Sněm držaný léta 1612* (1864), první z řady spisů věnovaných odkazu Karla staršího ze Žerotína; *Knihy Tovačovská, aneb Pana Ctibora z Cimburka a z Tovačova Pamět obyčejů, řádů, zvyklostí starodávnych a řízení práva zemského v Mar. Mor.* (1868); *Libri citationum et sententiarum, seu, Knihy půhonné a nálezové* (řada svazků do roku 1872); *Glossarium illustrans bohemicum-moravicae historiae fontes* (1876), slovník staročeských výrazů, vyskytujících se v historických dokumentech; *Spisy Karla Staršího z Žerotína* (1866–1872) atd., atd.

(Pokračování příště.)

Připravil Bořek Žižlavský

Vzpomínka na sestru Beatu

Počátkem února se ve vývěsní skřínce na buchlovickém náměstí objevilo smuteční oznámení o úmrtí řádové sestry Beaty Sukupové. Protože se domnívám, že ještě i dnes si mnoho našich spoluobčanů na tuto drobnou, milou a usměvavou sestru pamatuje – ať už z jejích pochůzek po městečku, z kostela, nebo přímo z domova důchodců, přispívám alespoň touto vzpomínkou.

Narodila se pod občanským jménem Marie Sukupová, jako nejstarší z osmi děvčat, 2. června 1930 ve Študlově, který byl součástí farnosti Valašské Klobouky. Tam se v roce 1947 konaly lidové misie, pod vedením P. Lukáše Mikulčíka, kterých se sedmnáctiletá Mařenka také zúčastnila a při nich pocítila intenzivní povolání k řeholnímu životu. Rozhodla se tedy splnit Boží vůli a v období nejtemnější totality a církevních perzekucí vstoupila v roce 1950, spolu se svou kamarádkou, do kláštera České kongregace sester dominikánek v Olomouci – Řepčíně a přijala řeholní jméno Marie Beata. Její vstup do řádu, stejně jako první sliby v roce 1951, musely být z důvodu tehdejší politické situace v naší zemi zcela utajeny.

Prvních sedm let pracovala sestra Beata jako ošetřovatelka v ústavu pro slepce v Praze na Palatě. Když v roce 1957 vznikala nová komunita dominikánek v Buchlovicích, byla poslána tam, aby se s ostatními dvanácti řeholnicemi starala v nově rekonstruovaném domově důchodců o ty, kteří z nejrůznějších důvodů nemohli prožívat podzim svého života v kruhu své rodiny. Tehdy jistě tato mladá, sedmadvacetiletá sestra netušila, že právě zde prožije nejdelší období svého života, a to téměř dvacet osm let.

Brzy se zapojila do práce, která spočívala v zajišťování chodu domova a péči o jeho obyvatele, a to mnohdy i nepohyblivé či jinak postižené. Právě zde skládala 4. března 1967 své věčné sliby, které byly pro mimořádnost poměrů posunuty až na nynější dobu. V Buchlovicích na ni poprvé dolehl kříž v podobě

těžké nemoci, ze které se díky péči lékařů i Boží pomoci úplně uzdravila. V té době se mezi sestrami uvažovalo o jejím zvolení představenou, ale kvůli léčení a následné rekonvalescenci se této funkce ujala sestra Slavomíra. Když jí v roce 1979 vypršelo volební období, ujala se úřadu převorky řeholnic přece jen sestra Beata a sestra Slavomíra se stala její zástupkyní. K tomuto kroku ale málem nedošlo. To z důvodu, že ji před dvěma lety generální rada dominikánek chtěla mít za představenou v Litoměřicích, ale kvůli argumentu, že by se naše malá komunita neměla trhat a ochuzovat, bylo od toho nakonec upuštěno.

V roce 1983 zakusila opět zdravotní obtíže a byla nucena strávit šest týdnů na nemocničním lůžku. Vše nepříjemné, co ji potkalo, snášela statečně a trpělivě.

Koncem června roku 1985 musely všechny sestry, které zde ještě zůstaly, buchlovický domov důchodců opustit a přestěhovat se do severočeské Kadaně, kde strávila sestra Beata dalších pět let svého života službou nemocným řeholnicím a péčí o sakristii. Těšila se na důchod.

Když byly v roce 1990 vráceny dominikánkám budovy v Praze – Černé ulici, byla od září téhož roku poslána za představenou komunity tam. Měla velkou zásluhu o vznik Katolického domova studujících, což byl a dosud je interнат pro děvčata studující v Praze. Protože se jednalo o stavbu, která až dosud sloužila jiným účelům, měla sestra Beata plné ruce práce. Jednalo se převážně o zajišťování oprav v domě, vyřizování potřebných záležitostí a dohled nad chodem komunity, kterou dokázala obdivuhodně stmelovat. V klášterní kapli působila jako sakristiánka a ještě vypomáhala s květinovou výzdobou v kostele svatého Jiljí na Starém Městě pražském. Ve dvou obdobích byla členkou generální rady kongregace a v letech 1995 – 2004 generální vikářkou dominikánek.

Sestra Beata nezapomínala na Buchlovici ani tehdy, když byla v Kadani, nebo později v Praze.

Sestra Beata v Buchlovicích

Z posledního rozloučení se sestrou Beatou

To se projevovalo tak, že několikrát do roka přijela spolu se sestrou Maximou na naši faru. Tam pobýly pár dnů, ve kterých P. Alois Honkovi vypomohly s většími úklidovými pracemi, převážně uvnitř budovy, jako například mytí oken a jiné. Po jeho odchodu z farnosti už sem sestry tolik nejezdily, spíše jen příležitostně na různé církevní slavnosti. Naposledy zavítala sestra Beata do Buchlovic 22. května 2011 u příležitosti otevírání farní klubovny a pamětní síně P. Arnošta Hrabala. Spolu s ní přijely i další řeholnice, které v našem domově důchodců pracovaly.

V roce 2000 byla sestra Beata přeložena do Brna a v srpnu 2004 pak do Střelice, kde prožila přibližně posledních deset let svého života. Její příchod tam už byl poznamenán vážnou nemocí, ovšem navenek nedávala na sobě nic znát. Stále to byla ta usměvavá a hovorná sestřička, která se podle možností zapojovala do činností komunity, především do výzdoby klášterní kaple. Při té si počínala tak obratně a čiperně, až to jedna z jejích spolusester okomentovala slovy: „Je pořád jak mladica“. Téměř do posledních chvil měla stálý přehled o dění v církvi i ve státě. Loni na podzim se ale její stav začal rapidně zhoršovat. Koncem listopadu musela v Brně – Bohunicích

podstoupit další závažnou operaci. Po ní byla přemístěna do nemocnice v Ivančicích, kde se musela podrobit dalšímu zákroku. Odsud byla propuštěna domů, lékaři pro ni nemohli už víc udělat. Protože ani sestry v klášteře ji nebyly schopny poskytnout odpovídající péči, byla v lednu letošního roku převezena do hospice v Rajhradě, kde po předchozím zaopatření svátostmi dne 2. února 2015 ve věku osmdesáti čtyř let zemřela.

Poslední rozloučení se sestrou Beatou se konalo v kapli střelického kláštera v sobotu 7. února v 10 hodin. Zádusšní mši svate předsedal dominikán, P. Augustin Prokop z Jablonného v Podještědí, spolu s ním koncebrovalo asi sedm kněží. Bylo přítomno též mnoho sester z jiných řeholních domů i mnoho příbuzných a velké množství věřících. Po církevních obřadech bylo její tělo uloženo do hrobu na střelickém hřbitově.

Asi rok před svou smrtí sestra Beata jednou prohlásila: „Všechno jsem za svůj život stihla, jen jednu věc ne. Důkladně poznat Boží slovo“. Věřím, že teď už je tam, kde si nemusí klást tuto otázku, protože nyní jistě chápe nejen Boží slovo, ale celou jeho velikost a zakouší odměnu za svůj život, naplněný službou těm nejpotřebnějším.

-red-

Žili tu s námi aneb Židovská komunita v Buchlovicích

Prosím, berte mé vzpomínky s rezervou, a bude-li někdo znát více podrobností, či příběhů, napište to do Zpravodaje.

Mně bylo 10–11 let a o tragédii židovských rodin se mlčelo – hlavně v hospodě – sedával ve výčepu pan G. O něm se říkalo, že je „vlajkař“, to znamenalo, že fandil Němcům. Obchodoval se zeleninou, byl velmi chytrý a slušný. Ale hosté raději mlčeli. My jsme ho z restaurace vykázat nemohli – byla válka. Po válce byl pan G. zavřený asi na pět let i se svou manželkou.

Proto také nemám jasno, kdy se poztráceli všichni Židé z Buchlovic. Pravděpodobně v noci a lidé mlčeli, strach z dalšího zavírání byl veliký.

Dost dobře jsem znala firmu Ad Reich – nosívala jsem tam objednávky na sodovky, sodové vody, lihoviny, malinovku či oranžádu. Zboží bylo vždy prvotřídní a putovalo do celého světa.

Začátkem války musili Hanuš i Lexa uprchnout za hranice. Nechali tu maminku – paní Gretu. Když se po roce 1945 vrátili, našli jen její fotografii na půdě domu. Plakali oba, protože už věděli, že zahynula v Osvětimi. S ní byli odvezeni i pan Josef Reich, Teodor Reich a Teoš a Lea Reichovi, děti Marie a Teodora Reicha. Vrátila se jen Lea, dostudovala práva a bydlela v Brně. Paní Marie nebyla židovského původu, proto nebyla v Terezíně. Za svobodna byla učitelkou. Chodila vždy pěkně upravená, byla vždy v kostýmku s velkou kytkou v klopě. Všeobecně známá jako „paní Máry Reichová“.

Vedle Záložny v č. p. 7 bydlel pan Josef Reich, prý kdysi v domě bývala modlitebna. Zahynul také v Osvětimi jako pan Teodor, paní Greta a Teoš.

V Masarykově ulici bydleli Langrovi, měli neobyčejné štěstí, že se zachránili a vrátili se do Buchlovic. Myslím, že se o tom utrpení nechtělo nikomu mluvit, zvláště později, když viděli, že se oslavují jen ti, co padli či zemřeli ve válce a ti, co se vrátili, byli většinou pronásledováni a museli opustit republiku. Poslední rodinou, kterou si pamatuji, byli Weiglovi – na náměstí měli dům a obchod. Bydlela tam starší paní a paní Olga a patřil k nim pan doktor Weigl, který tu prý po válce byl. Byli vůbec židovského původu? A kam se poděli, nevím – nemám se koho zeptat.

Ještě k paní „Máry Reichové“ – když zestárla, vzala ji k sobě do Brna dcera Lea. Ta měla psíčka. Na procházce jí vběhl pod tramvaj, ona ho chtěla zachránit, ale byla těžce zraněna, a tak paní Marie zase byla sama.

Promiňte mi nepřesnosti, píši, co si pamatuji, a je to už trochu dávno.

Zdravím čtenáře Zpravodaje

Text: Marie Vlčková, foto: MUDr. Josef Macenauer

Moje cestovatelské zážitky a postřehy z cest IV

Muzeum Salvatora Dalího ve Figueras

Andorra la Vella

Pomalu jsme se s Majkou dozvídaly o různých možnostech cestování do zahraničí a vzniku nových cestovních kanceláří, které se předbíhaly v nabídce svých služeb.

Každoroční dovolená se pro nás stala samozřejmostí a naše trasy se začaly prodlužovat. Touha po poznání byla velká a dovolenou pro rok 2001 se stalo Španělsko. Odcestovaly jsme ve složení: já, Majka a Lidka. Bylo to na katalánské pobřeží s názvem Costa Brava, do města Llorret de Mar. Z Prahy jsme vyjely na hraniční přechod v Rozvadově, dále na Norimberk a směr Lyon. Tady nás potkala nepříjemná věc. Z cestovní kanceláře volali, že se někde v tomto úseku pokazil autobus, vezoucí lidi na letiště. Žádali nás, abychom z našeho autobusu vystoupili a půjčili náš autobus těmto lidem, kterým hrozil odlet letadla. O půlnoci jsme tedy všichni vystoupili a čekali na další autobus, do kterého jsme mohli nasednout. Ten byl ale plný spících turistů, kteří netušili, co je čeká. Všichni jsme se museli uskrovnit a naskládat dovnitř. Pro obě strany to bylo velmi nepříjemné.

Ubytování v hotelu jménem Paříž a s polopenzí bylo perfektní, zvláště když k obsluze v kuchyni patřil jeden chlapec z Čech, se kterým jsme si porozuměly česky ve výběru jídel. Llorret de Mar je pěkné město, k moři jsme to neměly daleko, ale pláže byly moc přeplněné.

V ceně dovolené bylo několik výletů do státěčku Andorra a jeho hlavního města Andorra

la Vella. Jenom cesta tam trvala pět hodin, takže se jednalo o celodenní výlet. Navštívily jsme klášter Montserrat s jeho černou mado-nou. Cesta ke klášteru vedla samými serpentinami do velkého kopce a všichni jsme se v těch serpentínách hodně báli. Pan řidič nám prozradil, že když se bojíme, ať zavřeme oči, že on je má taky zavřené. Tak to jsme se opravdu „uklidnili“. Dalším výletem této krásné dovolené byla cesta do městečka Figueras, kde se narodil malíř Salvador Dali a kde má své muzeum, které jsme navštívili. Cestou tam byla návštěva v městečku Púbol, kde kdysi žila jeho žena Gala. Prohlédli jsme si její dům a její oblečení.

Samozřejmě nesmím zapomenout na Barcelonu. Toto město nás uchvátilo hlavní třídou s názvem La Rambla. Někde jsem se dočetla, že touto ulicí kdysi tekla řeka a koryto vyschlo, zůstal jen písek a právě rambla znamená arabsky písek. Je to ulice plná živých soch, kterými jsou lidé převlečení za různé hrdiny slavných románů a kteří jsou dokonale nalíčení. Vypadají jako ti, které zpodobňují a stojí nehybně na svém místě celý den. Pohnou se v případě, že jim do nastavených klobouků či jiných předmětů hodíte nějaký finanční obnos. V tom případě na vás mrknou a můžete se s nimi vyfotit, což jsme samozřejmě učinily.

(Pokračování příště.)

Text a foto: Marie Tomanová

Toulky Českým středohořím X

Na Milešově

Jen jeden kilometr daleko od zříceniny hradu Ostrý, na němž jsme zakončili minulou cestu, leží obec Milešov, v současnosti patřící pod spádovou obec Velemín. Dominantou Milešova je rozhodně zámek, v němž je nyní umístěn domov seniorů, s veřejnosti přístupným parkem.

Nejstarší zámeckou budovu nechal zbudovat na místě středověkého hrádku na vrcholu skály Bohuslav Kaplíř ze Sulevic počátkem 17. století. Tento starý jednokřídlý zámek byl po polovině téhož století radikálně upraven a rozšířen. Vznikla tak čtyřkřídlá dispozice s vnitřním nádvořím, kolem něhož obíhala v přízemí arkádová chodba. Hlavní sál, který původně prostupoval dvěma patry, byl přepatrován při stavebních úpravách v 18. století, kdy byly nově vyzdobeny interiéry zámecké kaple a dalších

místností. Od roku 1866 vlastnil milešovský zámek Adolf Ledebour-Wicheln. Zámek byl zestátněn v roce 1945 a od 50. let v něm byla zřizována nemocnice.

V Milešově je k vidění kromě zámku také barokní kostel, zasvěcený sv. Antonínu Paduánskému. Kostel byl vystavěn coby pohřebiště Kaplířů ze Sulevic v 70. letech 17. století podle návrhu architekta Antonia della Porty. Kostel stojí na terase, přístupné schodištěm v jeho ose. V rohu terasy stávala dřevěná zvonice, která však vyhořela v roce 1984. V posledních letech se o kostel stará sdružení, usilující o jeho zachování a rekonstrukci.

Od milešovského kostela se vrátíme k zámku a od něj se vypravíme po červené turistické značce při úpatí vrchu Šibeníku zpevněnou cestou vzhůru do kopce. Právě jsme totiž začali

Zámek v Milešově

Kostel v Milešově

Milešovka v pohledu od Ostrého

výstup na nejvyšší horu Českého středohoří, na Milešovku, vysokou 837 metrů. Asi kilometr za Milešovem dosáhneme sedla mezi Šibeníkem a Milešovkou a zahájíme přímý výstup na horu. Po půl kilometru přijdeme k místu, kdy nám k dosažení vrcholu prudkého kužele Milešovky chybí již jen pouhých 300 metrů převýšení.

Lesní chodníček se nadále klikatí ve svahu, místy chůzi napomáhají kamenné stupně či terasy, zabraňující sesutí chodníku po svahu. Procházíme skrze národní přírodní rezervaci, která kužel hory chrání od roku 1951. Svahy kopce jsou zalesněny převážně dubovým porostem. Během stoupání na vrchol Milešovky se bohužel nenaskýtá mnoho příležitostí k rozhledu, což nám však vynahradí krásný kruhový výhled z vrcholu hory.

Již v první polovině 19. století na vrcholu Milešovky vznikla jedna z prvních horských turistických restaurací a počátkem 20. století zde byla zřízena meteorologická stanice, která funguje dodnes. Technické zabezpečení stanice

obstarává nákladní výtah, meteorologové však musejí na několikadenní směny vystoupat od spodní stanice lanovky po svých, což musí být docela slušný fyzický výkon zvláště pak při sněhové nadílce.

Součástí meteorologické stanice je také 19 metrů vysoká zděná rozhledna, na níž je za pěkného počasí povolen vstup turistům. Při nepříznivém počasí si návštěvník může alespoň prohlédnout expozici, věnovanou meteorologii a Milešovce.

Podnebí na vrcholu hory je odlišné než ve zbytku Českého středohoří. Způsobeno je to samozřejmě její nadmořskou výškou, kterou přesahuje všechny okolní kopce. Milešovka je také považována za největší horu v republice. Bezvětrí je na vrcholu Milešovky údajně v průměru jen osm dní v roce.

Pokud jsme se řádně pokochali výhledem do širého okolí, sestoupíme po modré turistické značce z Milešovky dolů směrem k obci Černčice. V další cestě však budeme pokračovat až příště.

Text a foto Martin Žižlavský

Přírodní vysílání

Toho dne bylo zřejmé, že sluníčko neuvidíme. „To zase bude deprimující den,“ ozvalo se vedle mě. Zahrada byla zakryta bílou sněhovou peřinou a z nebe se v hustém závoji snášely sněhové vločky. Nikde nebylo ani živáčka. V blízkém lese jakoby nebylo ani života. Naprosté ticho, do kterého jen slabě šustil padající sních. „To zase bude marastu, raději to tam mohlo zůstat!“ ozval se vedle mě nazlobený hlas. No, to bude i v domě nevládné, pomyslel jsem si a vyšel na zahradu. Zde byl uzdravující klid a kolem to bylo jako z pohádky o sněhové královně. Vše bylo uklizeno a čistě bíle zabaleno. Pohled se mně zastavil na ptačím krmítku. Bylo prázdné. Kdo by také létal v takovém nečase, ještě by jim navlhla křídla. Brumlal jsem si pod nosem. Přesto mě to ale nedalo. Šel jsem a nasypal slunečnici i ptačí zob.

V obývacíku voněla čerstvě uvařená káva a její aroma bylo nakažlivé. Usadil jsem se pohodlně do křesla a pohlédl na zahradu. „Asi si to nějak rychle řekli, to je takové zvláštní a tak rychle. A kde vlastně byli?“ „S kým si to tam povídáš?“ ozvalo se pojednou z kuchyně. „Ále, mám tady vysílání ČT Les a je to velice pěkné,“ zahalekal jsem. „To je nějaká nová stanice?“ ozvalo se opět z kuchyně. „Ale není, ta je právě velice stará!“ odpovídal jsem po pravdě do kuchyně. Zvědavost jí nedala. Žena pojednou přišla a záhy ustrnula. „To je barev, to je života, to je všelijakého požďuchování!“ švitořila a pojednou byla jakoby zázračně dobře naladěna. Už jí nevadilo, že není sluníčko. Bylo jí úplně jedno, že se z oblak sypou přivaly sněhu. Přírodní vysílání ji pojednou dokonale dostalo. Aroma kávy bylo silnější, protože záhy na stole přibyla ještě jedna káva. Z reproduktorů tiše zněla hudba génia Mozarta a nám bylo dobře.

Jakmile vysílání skončilo, vstal jsem a přisypal do krmítka. Zase tam byla po chvíli ta pestrá barevnost přírodních herců, kteří nám svým představením děkovali za přilepšení v horších časech. Někdy stačí tak docela málo ke spokojenosti. Také vlastníte, přátelé, ve vaší domácnosti přírodní vysílání? Že ne? Tak si jej pořídte a nebudete litovat. Na rozdíl od jiných investic je to velmi levná záležitost.

Text a foto Vladimír Procházka

Před nedávnem oslavili svou zlatou svatbu, 50 let společného života, manželé Marie a Josef Zelinkovi. K jejich významnému životnímu jubileu jim za městys Buchlovice přišli popřát všechno nejlepší, hodně zdraví a štěstí místostarosta Bořek Žižlavský a matrikářka Bc. Barbora Zapletalová. K upřímnému přání se připojují i členové redakční rady Buchlovského zpravodaje.

JUBILANTI V DUBNU 2015

75 let

Jaroslav Ševčík (Domov pro seniory Buchlovice)

85 let

Zdeňka Málková

V měsíci březnu oslavila krásné devadesáté narozeniny naše spoluobčanka, paní Božena Ryšková. K významnému životnímu výročí jí za městys Buchlovice přišly popřát vše nejlepší, hodně zdraví a štěstí, matrikářka Bc. Barbora Zapletalová a pracovnice úřadu Alena Šíková. Ke gratulaci se připojují i členové redakční rady Buchlovského zpravodaje.

Fotografie k 4. dílu seriálu Historie fotbalu v Buchlovicích. Na horních snímcích vidíte pohár memoriálu MUDr. Františka Lipnera, článek k 40. výročí založení buchlovického fotbalu, uveřejněný ve Slovácckých novinách v roce 1995, a pamětní medaile vydané k 25. výročí kopané v Buchlovicích v roce 1980. Návrh medailů vytvořil Jan Štokman.

Lesy s brněnskou silnicí v místech mezi Holým kopcem a Orlitovou skalou (letecké foto Vojtěcha Bezděky)

BUCHLOVSKÝ ZPRAVODAJ

(periodický tisk územního samosprávného celku)

Vydává městys Buchlovice, IČ 00290866, tel.: 572 595 120. Vychází měsíčně,
řídí redakční rada, výkonní redaktoři Mgr. Pavla Večeřová, Mgr. Vlastimil Kořínek
a Bořek Žižlavský. 350 výtisků. Cena 16,- Kč

Registrační číslo MK ČR E 13102

Redakční rada si vyhrazuje právo upravovat příspěvky.

Sazba Vít Kučera, tisk HUDEC print, s. r. o., Buchlovice